

Projekt uchwały

UCHWAŁA Nr XIX/xxx/2026

Rady Gminy Dominowo

z dnia 9 marca 2026 roku

**zmieniająca uchwałę nr XVII/91/2025 Rady Gminy Dominowo w sprawie
wysokości stawek podatku od nieruchomości.**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 roku, poz. 1153 ze zmianami) oraz art. 5 ust.1 i art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2025 roku poz. 707 ze zmianami)

Rada Gminy Dominowo uchwala co następuje:

§ 1 W uchwale nr XVII/91/2025 Rady Gminy Dominowo z dnia 24 listopada 2025 r. w sprawie stawek podatku od nieruchomości § 2 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Zwalnia się z podatku od nieruchomości budynki, budowle i zajęte po nie grunty wykorzystywane bezpośrednio do wytwarzania wody i jej przesyłania oraz odprowadzania i oczyszczania ścieków, a także budynki i budowle wykorzystywane dla celów świadczenia usług komunalnych.”

§ 2 Zwolnienie obowiązuje od dnia 1 stycznia 2026 rok.

§ 3 Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Dominowo.

§ 4 Uchwała wchodzi w życie w terminie 14 dnia od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

Przewodniczący Rady Gminy

Marek Gierałka

Projekt sporządziła:

Alicja Potocka

Uzasadnienie
do uchwały Nr XIX/xxx/2026
Rady Gminy Dominowo
z dnia 9 marca 2026 roku

zmieniającej uchwałę nr XVII/91/2025 Rady Gminy Dominowo w sprawie
wysokości stawek podatku od nieruchomości.

Powołując się na treść art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz.U. z 2025 r. poz. 707 ze zm.) Rada Gminy w drodze uchwały może wprowadzić inne zwolnienia przedmiotowe w podatkach. Odnosząc się do powyższego, na terenie gminy Dominowo zwalnia się budynki, budowle i zajęte po nie grunty wykorzystywane bezpośrednio do wytwarzania wody i jej przesyłania oraz odprowadzania i oczyszczania ścieków, a także budynki i budowle wykorzystywane dla celów świadczenia usług komunalnych.

Zasady ogłaszania aktów normatywnych oraz wprowadzania ich w życie są określone przepisami ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461). Przepisem art. 4 ww. ustawy określono, iż akty normatywne zawierające przepisy powszechnie obowiązujące wchodzą w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy, a w uzasadnionych przypadkach akty normatywne mogą wchodzić w życie w terminie krótszym niż czternaście dni.

Z kolei przepis art. 5 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych umożliwia, w sposób wyraźny, wprowadzenie aktów normatywnych z mocą wsteczną, jeżeli zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie. Rada Gminy podkreśla, że wprowadzenie mocy wstecznej obowiązywania zwolnienia z podatku ma służyć zachowaniu pewności obywateli do stanowionego prawa i zaufania do organów administracji publicznej, jak również pozwala zachować ciągłość zwolnienia. Nie ma nadto żadnego przepisu, który dopuszczałby wyłącznie możliwość stanowienia przepisów z mocą wsteczną w danym roku podatkowym, a ograniczał taką możliwość w stosunku do okresów wcześniejszych. Nie wynika to też z natury podatku od nieruchomości.

Ponadto wprowadzone rozwiązanie nie narusza zasady *rex retro non agit*, ponieważ nie prowadzi do pogorszenia sytuacji podatników. Podkreślenia wymaga, iż wprowadzenie

przepisu z mocą wsteczną samo w sobie nie jest sprzeczne z zasadami konstytucyjnymi, skoro art. 88 ust. 2 Konstytucji RP przewiduje, że zasady i tryb ogłaszania aktów normatywnych określa ustawa, a ww. art. 5 znajduje się w ustawie o ogłaszaniu aktów normatywnych.

Szczegółowej oceny dopuszczalności wprowadzania przepisów z mocą wsteczną, w tym uregulowań zawartych w art. 5 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych, dokonał Naczelny Sąd Administracyjny w tezowanym wyroku z dnia 26 lutego 2015 r. sygn. akt II FSK 155/13. Wskazał on, iż wyrażona w art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.) - w klauzuli demokratycznego państwa prawnego - zasada *lex retro non agit* nie ma charakteru bezwzględnego, a każdy przypadek retroaktywnie działającej normy prawnej musi być oceniony autonomicznie pod kątem spełnienia fundamentalnych warunków dopuszczalności retroaktywności prawa, tj. retroaktywna norma prawna: (1) została uchwalona w akcie normatywnym rangi ustawowej lub znajdującego umocowanie w normie rangi ustawowej, (2) jest ona wyrażona *explicite*, a więc nie została wyprowadzona w drodze domniemania lub analogii, (3) nie narusza ona zaufania w stosunkach między obywatelem a państwem, w szczególności nie narusza sfery wolności i uprawnień podmiotów prawa, (4) w sytuacjach wyjątkowych, jeśli tak czyni, to retroaktywność normy prawnej jest uzasadniona ważnym interesem publicznym, którego nie można wyważyć z interesem jednostki i nie można ochronić w inny sposób, niż poprzez prawo działające z mocą wsteczną.

Analizując przedmiotową uchwałę pod kątem postawionych wyżej tez należy zauważyć, że zawarta w niej norma retroaktywna została

1) wydana w akcie normatywnym znajdującym umocowanie w normie rangi ustawowej,

2) jest ona wyrażona *explicite*, a więc nie została wyprowadzona w drodze domniemania lub analogii,

3) nie narusza ona zaufania w stosunkach między obywatelem a państwem, w szczególności nie narusza sfery wolności i uprawnień podmiotów prawa, nie nakłada ona bowiem z mocą wsteczną obowiązków na kogokolwiek i polepsza sytuację jej adresatów, nie pogarszając sytuacji pozostałych adresatów.

Jak wskazano bowiem w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 25 września 2000 r., sygn. akt: K 26/99 działanie prawa wstecz nie oznacza naruszenia art. 2 Konstytucji RP o ile tak wprowadzone przepisy polepszą sytuację prawną niektórych adresatów danej normy

prawnej i zarazem nie pogorszą sytuacji prawnej pozostałych adresatów. Stąd też stosując kryteria zawarte w ww. wyroku należy uznać że wprowadzone niniejszą uchwałą zwolnienie od podatku polepszają sytuację prawną niektórych adresatów danej normy prawnej i zarazem nie pogorszą sytuacji prawnej pozostałych adresatów.

Pogląd, iż zwolnienie z podatku od nieruchomości zawarte w uchwale rady gminy może obejmować też okres wcześniejszy i nie stoi to w sprzeczności z art. 5 o.a.n., art. 7 ust. 3 u.p.o.l., ani przepisami Konstytucji RP, był już wyrażany wprost w orzecznictwie sądów administracyjnych (tak np. wyrok WSA w Szczecinie z 20.02.2020 r., I SA/Sz 946/19, LEX nr 2865454, wyrok WSA w Warszawie z dnia 28 kwietnia 2014 r. sygn. akt III SA/Wa 827/14). Ponadto przytoczyć należy tutaj też rozstrzygnięcia nadzorczego Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 27 maja 2009 r. PN.0911-200/09, zgodnie z którym nadanie aktowi normatywnemu wstecznej mocy obowiązującej sprowadza się do przypadku, gdy akt ten zawiera regulacje bardziej korzystne dla jego adresatów. Zgodnie zaś z uchwałą Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku z dn. 27 marca 2014 r. w sprawie 073/G324/D/14: wsteczna moc prawa może dotyczyć ewentualnie tylko przyznania praw. Wykluczyć natomiast należy możliwość zastosowania tej normy do nakładania obowiązków. Nawet w przypadku nadania mocy wstecznej przepisom korzystniejszym, z uwagi na wyjątkowy charakter takiego zabiegu, należy mieć na uwadze interes wszystkich podmiotów działających w obrocie prawnym, a więc adresatów i uchwałodawcy.

Wskazania również wymaga, iż z art. 168 Konstytucji RP wynika prawo jednostek samorządu terytorialnego do ustalania wysokości podatków i opłat lokalnych w zakresie ustalonym ustawą. Dalsze kompetencje samorządu terytorialnego w tym zakresie regulują ustawy dotyczące poszczególnych samorządów. I tak na podstawie art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym gminie przysługuje prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązującego na obszarze gminy, przy czym zgodnie z art. 18 ust. 2 pkt 8 tejże ustawy podejmowanie uchwał w sprawach podatków i opłat należy do wyłącznej właściwości rady gminy lecz tylko w granicach określonych w odrębnych ustawach. Unormowanie w zakresie podejmowania uchwał w przedmiocie podatku od nieruchomości zawarte zostało w art. 5 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych.

Przywoływany już powyżej art. 7 ust. 3 u.p.o.l. stanowi, że rada gminy, w drodze uchwały, może wprowadzić inne zwolnienia przedmiotowe niż określone w przepisach rangi ustawowej. Jak wskazał odnośnie art. 7 ust. 3 u.p.o.l. L. Etel w: Uchwały Podatkowe Samorządu Terytorialnego, wyd. Temida2, Białystok 2004, s. 149 "w przepisie tym nie ma

żadnych kryteriów ani ograniczeń dotyczących wprowadzania przez rady gmin zwolnień od podatku od nieruchomości. Pozostawienie radzie gminy dużej swobody przy określaniu zwolnień jest uzasadnione tym, że wpływy z podatku od nieruchomości stanowią w całości dochód budżetu gminy, a rada gminy - jako organ władzy lokalnej - jest organem najbardziej właściwym do decydowania o potrzebie stosowania i rodzajach zwolnień podatkowych na danym terenie. Narzucanie radom jakichkolwiek ograniczeń w komentowanej ustawie niepotrzebnie "usztynniałoby" system podatków i opłat lokalnych".

Z powyższego wynika zatem jednoznacznie, iż Rada Gminy ma uprawnienia do wprowadzania zwolnień przedmiotowych w podatku od nieruchomości i takie zwolnienie zostało wprowadzone przedmiotową uchwałą.